

Museus pobres, museus buits: què queda quan la cultura es construeix sense idees

Publicat per [Interacció](#) [1] el 07/04/2014 - 10:53 | Última modificació: 23/03/2026 - 15:01

Llegit avui, el text funciona com una advertència. En un context on la sostenibilitat dels equipaments torna a estar en qüestió, la pregunta no és només quants museus podem mantenir, sinó quin tipus de museus volem. I sobretot: si estem disposats a prioritzar el contingut i la funció pública per sobre de la forma. (n. de l'e., 2026)

Un llibre publicat en plena expansió d'equipaments culturals posa el dit a la nafra: no tots els museus són el mateix. Entre els que resisteixen amb pocs recursos i els que neixen sense contingut, s'hi dibuixa una crítica que continua interpel·lant avui les polítiques culturals.

La cultura museística en tiempos difíciles és, aparentment, un manual. En realitat és una presa de posició. El text reivindica els anomenats “museus pobres”, aquells que han sobreviscut a la precarietat sostinguts pel treball pacient de professionals i per la cura dels objectes.

Aquesta defensa no és nostàlgica. Funciona per contrast. Els autors descriuen el pas d'uns museus construïts a partir de la recerca i els continguts a altres centrats en l'arquitectura i la imatge, sovint “sense objectes, sense investigació”. El resultat és reconeixible: equipaments espectaculars, buits de sentit, insostenibles i desvinculats del seu entorn.

La crítica és directa perquè apunta a una lògica que va més enllà del cas museístic. Durant anys, la cultura es va associar a la construcció d'infraestructures, com si l'equipament garantís per si sol el projecte cultural. El llibre qüestiona aquesta inèrcia i desplaça el focus cap allò que sovint queda en segon pla: les idees, la recerca, la relació amb els públics.

En aquest marc, el “museu pobre” no és només una categoria econòmica. És una manera d'entendre la institució. Un museu que no es defineix pel que té, sinó pel que fa amb el que té. Els autors proposen idees concretes per millorar el funcionament quotidià i, alhora, identifiquen errors recurrents que continuen sent sorprenentment vigents: desconèixer els públics, no explicar el sentit de la visita o prioritzar criteris interns per sobre de l'experiència dels visitants.

El llibre no idealitza la precarietat. El que fa és qüestionar una altra cosa: la desconexió entre recursos i projecte. Un museu amb pocs mitjans pot tenir sentit. Un museu sense idees difícilment el pot construir.

Llibre registrat i disponible al catàleg bibliogràfic [C \[2\]ERCles \[2\]](#) especialitzat en polítiques culturals i pensament contemporani.

Categories: Llibre

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: patrimoni cultural

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: polítiques culturals

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/museus-pobres>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://cercles.diba.cat/>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/4874>